

Om man sitter ganske stille og betrakter sitt indre, kan man se en tanke bli til og blir borte. I det fokus som skapes gjennom trommereiser kan man studere mer enn egne tankeprosesser. Det er også mer enn klare tanker som hører med for å bli en hel person.

Vi fungerer ut fra flere muligheter og motsetninger enn de som finnes i tankene. Personligheten er en firkløver, og bevissthetsfunksjonenes firekløver består av tenkning versus følelse, intuisjon versus sansing.

Denne modellen er basert på C. G. Jungs analyse av vår bevissthet og er altså ikke noe jeg har suget ut av eget bryst, som det heter. Og den er en god beskrivelse av vår dualistiske natur, de medfødte motsetningene vi er bærere av.

Intuisjon er navnet på vår søken etter å se og forstå det store bildet. I motsetning til intuisjon setter Jung altså opp sansning, en funksjon som baserer seg på å fange detaljene, de små bitene i puslespillet.

I følelsene ligger det alltid et valg, en bedømmelse. Er denne erfaringen god eller ikke? Er dette skadelig eller gavnlig? Slik arbeider bevissthetsfølelsesfunksjonen i enhver. Disse valgene henter sine alternativer fra moral, religion, historie og sedvane.

Om det er et fellesskap eller et samfunn som står i fare, kan heltens arkeype våkne, men også dragingen mot å ofre seg for fellesskapet. Men handlinger ut fra en eller annen internalisert autopilot er ikke handling ut fra frihet.

Og hva er så betydningen av tenkefunksjonen? Tenkningen står for analyse og katalogisering.

En slik modell kan hjelpe oss til å forstå at dualismens i vår personlighet er medfødt. Hver person er en syntese av pro og kontra, det negative og positive, det kvinnelige og det mannlige, yin og yang. Dette er lagt inn i oss, vil alltid forbli der, og kanskje den mest iøynefallende tegn på dette er vår kløvde hjerne, de to hemisfærene vi er født med.

I dualismens bilder kan man også trekke inn motsetningene mellom det hellige og det profane, eller mellom hverdagsbevissthets og Saivo.

En annen motsetning kan bli personlighet og persona. Nok en finnes mellom innadventhet og utadventhet. Det er mye dualisme mellom dualisme og enhet. Vi er altså dualistiske vesener.

Vi består altså av dynamisk motsetningsfullhet, som søker enhet. Vi bærer i oss kaoskrefter, som søker harmoni.

Flux betyr ikke alltid harmoni, flyt er ikke alltid harmoni. Men det er bedre for en person å være i flytsonen enn å sirkle rundt i en bakevje, eller å ha havnet i en vannpytt uten tilsig, der stagnasjonen rår.

Helheten av deg eller meg er det i oss som rommer og kan bære dualismens motsetninger, eller også trippelismen, eller også resultatet av "kvartismen" eller hva det nå kan kalles. Det er attpå til noe som heter en multiappel personlighet, mange i en.

Gjennom gode trommereiser kan man utforske de enkelte funksjonene i denne bevissthetsmodellen. Man kan se mer enn at tanker bli født, og at de forsvinner, og hva som blir tilbake når de er vekk.

Man kan forfølge følelser inn i valg og verdier. De er stor nytte i å få se hvordan man kan slippe utdaterte verdier, for på den personlige utviklingens vei er også verdier forbruksvarer.

Hvem kan man bli om man kan friset seg fra sin lidelseshistorie?

Å utforske intuisjonen er som å gå inn i den tilstanden hvor man har tilgang til alle svar og all nødvendig kunnskap i et allvitende nå.

Sansning er alltid nødvendig under trommereiser. Sjamanreisene og meditasjonene består i å få detaljene rett hele veien, og ikke spore av og gå vill i følelsenes labyrinter, eller gjøre en personlig avskalling basert på skeptisk tvil. Man kan ikke nå oversikt uten gjennom å ha oversikt over detaljene.

Når alle detaljene i puslespillet har funnet sin rettmessige sin plass, og forståelsen inntreffer, er selve floken løst.

Ingen av disse fire funksjonene kan undertrykkes eller skrus av. Men de kan naturligvis neglisjeres. Det er godt å vite at (selv)analyse og kritikk av enselv og andre i hovedsak kommer fra én hemisfære.

Det er også så at det instiktive og barnlige skvetter unna og når den skeptiske tvileren glefser som en pitbull, om scenen er i ens eget indre eller i offentlighetens rom.

Dualisme er derfor alltid med oss. Men flux følger valg. Ego er nesten synonymt med den funksjonen i oss som bedømmer og velger.

Persona er i følge Jung masken man velger å ta på seg på seg på jobb og i annen samhandling med andre.

En personlighet er det man utvikler om man kan utfolde seg som en firkløver.

Ailo Gaup